

KORT FORTALT

Mikael Hedné lurte hele Norge med korttriks.
Nå er han nervøs foran semifinalen i Norske Talenter.

ØYEBLIKKET: – Jeg jakter på det øyeblikket når publikum forstår hva som har skjedd, og venter på bekreftelsen, sier Mikael Hedné.

Gutten fra Rolland hadde så vidt begynt på skolen da han regelmessig gikk på biblioteket for å låne bøker om trylling. Mikael satt med lim og saks og lagde rekvisitter selv. Men han var ennå ikke helt fanget. Det var først da han så David Copperfield på tv i

1996 at det sa klink, og han prøvde å imitere magikeren så godt han kunne.

Det jeg ble fanget av var totalopplevelsen som Copperfield skapte. Det var det jeg var opptatt av. Jeg så ikke på det å trylle som å drive med lureri. Det var det magiske jeg var ute etter, hele

pakken: musikken, det visuelle, tryllingen; det var mange forskjellige uttrykk smeltet sammen. Som 10-åring hadde jeg ikke språket til å uttrykke dette, men når jeg ser tilbake, ser jeg at det var magien som tiltrakk meg. Det er den samme magien som du finner i operaen eller i

FAKTA

MIKAEL HEDNÉ

Alder: 28 år.

Fra: Rolland.

Yrke: Illusjonist. Studerer psykologi.

Dirigerer koret Multa Paucis og

Mandssangerensemblet Fratres.

Aktuell: Er klar for semifinalen i

Norske Talenter på TV2, fredag 21. april

teateret. Så dette var en drøm om å skape noe, ikke et ønske om å si ædda-bædda til noen.

OPPSLUKT AV TRYLLING

Mikael Hedné ble fullstendig oppslukt av trylling.

– Det var kun dette jeg tenkte på og bare dette

jeg snakket om. Det spilte ingen rolle om det var skoleavslutninger eller bare en kosetime; jeg ville trylle. Jeg gjorde små show. Så kom det noen lokale konkurranser, jeg så det som muligheter; det kunne være Ungdommens kulturmønstring eller det kunne være Talentiaden under Kulturdagene i Åsane; der det fantes en scene og et publikum.

Selv om Mikael alltid har drevet med musikk og kor, så var ikke det førsteprioritet. Det var trylling.

– Du må ha møtt motstand på veien?

– Det kom jo noen meldinger i skolegården. Det aller vanskeligste publikum man kan ha er medelever på barneskolen. Unge tryllekunstnere spør meg noen ganger: Hvordan kan vi unngå å bli «heklet» – altså, det kan sammenlignes med når en stand up-komiker står på scenen og noen i salen prøver å ødelegge for ham. Da svarer jeg: Slutt å trylle på barneskolen. Det positive er at jeg ble tykkhudet av det, sier Hedné.

Ti år etter Copperfield-øyeblikket, kommer et nytt som er minst like skjellsettende. Mikael får jobb på «Englandsbåten» i juleferien 2005, og både i vinterferien og påskeferien i 2006.

LIVET SOM MAGIKER

Han er 17 år gammel da han får smake på livet som magiker. Mikael sover, spiser, øver og opptre.

– Det var en sterk opplevelse. Inni den boblen som jeg levde i da, følte jeg at jeg var profesjonell artist. Og jeg kjente at det var dette livet jeg ønsket meg.

Da han dro for å være tilstede som tilskuer under verdensmesterskapet i trylling den påfølgende sommeren, opplevde han å komme tett på de beste i verden.

– En av dem lurte meg igjen og igjen med min egen kortstokk, og jeg kjøpte bøkene hans om trylling like etterpå. Noe av det han gjorde, har jeg på repertoaret mitt nå. Disse årene markerer et skille for meg, forteller tryllekunstneren.

Selv om han ikke har lagt bort det «cooperfieldske» helt, liker han godt nærheten til publikum.

– Det er noe med å skape øyeblikket. På audition på Norske Talenter tok jeg opp fire mennesker på scenen, og jeg prøvde å lage et magisk øyeblikk mellom oss fem, samtidig som jeg ville at alle i salen og de som så på tv ble dradd med og ble en del av det.

– Hvor mye jobber du med presentasjon, rytme og flyt?

– Jeg øver mye på det, og jeg skriver manus. Jeg jobber også med metronom, som står og tikker mens jeg øver, for å få ulike tempoer. Jeg spiller ofte musikk mens jeg øver, som ikke er med i fremførelsen, men en up-tempo jazzlåt eller en stor og dramatisk symfoni, vil jo fremkalle ulike følelser i meg, og jeg jobber med å finne forskjellige uttrykk. For meg er presentasjonen alt. Det er også det som tar tid.

ØYEBLIKKET

– Hva er kicket?

– Jeg jakter på det øyeblikket når publikum forstår hva som har skjedd, og venter på bekräftelsen. Øyeblikket i det de sier: «Nei, det

går ikke an». De kjenner på en lyst til å snu kortet og få sine antagelser bekreftet, samtidig som de egentlig ikke vil vite, og akkurat i det nærmest sublime øyeblikket, er det fantastisk å være.

Frem til nå har Hedné jobbet innenfor det han selv beskriver som en relativt lav vanskelighetsgrad, slik at han har en buffer og kan komme seg ut av situasjonen dersom noe ikke fungerer.

– I semifinalen skal jeg gjøre noe helt nytt, og jeg kommer nok til å være nervøs. Jeg skal gjøre noe som ikke er blitt gjort før. Og det er umulig å øve på. Derfor blir det ekstra skummelt. Det er noen variabler som ikke kommer til å være der før vi går live, og det er jo en fryktelig skummel tanke, men man må ta noen sjanser.

– Det blir som en sirkusartist som for sikkerhets skyld bruker sele kveld etter kveld. Så en kveld kutter han selen og håper det går bra.

IKKE HAN MED HENDENE

Da Mikael ble født hang tredje og fjerde finger sammen på begge hender. De ble tatt fra hverandre lenge før han kan huske.

– Det er aldri lett å være annerledes. Det var nok til dels også det som gjorde at jeg ble drevet til å begynne med trylling; det var jo en verden å rømme inn i. Det var vakkert og fint å være der.

– Det viktige for meg har vært å forsøke å gi noe som er bra uavhengig av fingrene mine. Jeg driver jo med fingerferdigheter, og – uten sammenligning forøvrig – Django Reinhardt hadde bare noen få fingre på hver hånd, men det var aldri slik at man tenkte: oj, så flink han er som får til dette på tross av at han har så få fingre. Det var så bra at du glemte at han hadde en utfordring.

– Og det har vært mitt mål; at jeg ikke skal bli

– Jeg jakter på det øyeblikket når publikum forstår hva som har skjedd, og venter på bekräftelsen. Øyeblikket i det de sier: «Nei, det går ikke an».

han med hendene, som er ganske god med tanke på at han har rare fingre. Jeg håper jeg kan gi noe som er fint og verdifullt, og som folk synes er interessant, uavhengig av fingrene. Folk hadde vel mistet interessen etter noen minutter hvis dette bare handlet om fingrene mine? spør Mikael.

Han blir tankefull. Og smiler. Medfølelse. Eller er det tilfreds?

– Det er nesten litt dårlig gjort, er det ikke? Å vente på øyeblikket der folk skal si: «Å, nei!»

Mikael Hedné er klar for semifinalen i Norske Talenter, og du ser ham på skjermen igjen fredag 21. april.

Tekst: Ove Landro
Foto: Øyvind Toft